

Notificarea sau comunicarea documentelor - Slovenia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [sl](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.
Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

CUPRINS

- 1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?
- 2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial
- 3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?
- 4 Informații legate de adresa destinatarului
 - 4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?
 - 4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?
 - 4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206 /2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?
- 5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?
- 6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?
- 7 Notificări sau comunicări „indirecte”
 - 7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?
 - 7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?
 - 7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?
 - 7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?
- 8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)
 - 8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau

notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

- 8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?
- 8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?
- 9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?
- 10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?
- 11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?

În practică, prin notificarea sau comunicarea actelor se înțelege înmânarea de înscrisuri și acte persoanelor fizice și juridice care sunt părți la procedură. Pe de o parte, acest lucru înseamnă că destinatarul este înștiințat cu privire la lucrările de procedură ale unei instanțe judecătorești sau ale unei părți iar, pe de altă parte, că instanța obține o confirmare sigură că părțile au primit actele. Confirmarea faptului că actele au fost efectiv și corect comunicate este o condiție pentru aplicarea normală a dispozițiilor de procedură și, în același timp, notificarea sau comunicarea corectă către părți asigură respectarea principiului contradictorialității. Notificarea sau comunicarea este, prin urmare, un act procedural al unei instanțe judecătorești, al cărui scop este acela de a notifica o parte cu privire la procedură, la actele de procedură ale părții adverse și ale instanței, care asigură în același timp dreptul părții de a răspunde.

Sunt necesare norme specifice privind notificarea sau comunicarea actelor pentru a respecta anumite principii ale normelor de procedură civilă și pentru a asigura o protecție judiciară efectivă, fără întârzieri inutile, întrucât notificarea sau comunicarea actelor face ca toți participanții să fie informați cu privire la actele de procedură efectuate de instanță și/sau de părți. Normele specifice privind notificarea sau comunicarea actelor oferă, de asemenea, garanții în cazul notificării sau comunicării neregulate.

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial

Părților sau participanților li se vor notifica sau comunica toate actele judiciare; în acest sens, la articolul 142 din Codul de Procedură Civilă (denumit în continuare CPC; Monitorul Oficial al Republicii Slovenia [*Uradni list RS*], nr. 73/07 – textul oficial consolidat, nr. 45/08 – Legea arbitrajului, 45/08, 111/08 – Decizia Curții Constituționale, 121/08 – Ordonanța Curții Constituționale, 57/09 – Decizia Curții Constituționale, 12/10 – Decizia Curții Constituționale, 50/10 – Decizia Curții Constituționale, 107/10 – Decizia Curții Constituționale, 75/12 – Decizia Curții Constituționale, 76/12 – modificată, 40/13 – Decizia Curții Constituționale, 92/13 – Decizia Curții Constituționale, 6/14, 10/14 – Decizia Curții Constituționale, 48/14 și 48/15 – Decizia Curții Constituționale) se prevede că acțiunile, hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi formulate căi de atac, căile de atac extraordinare și ordinele de plată a taxelor judiciare pentru introducerea acțiunilor, întâmpinările și căile de atac, precum și citarea părților la ședințele de conciliere sau la prima ședință de judecată, dacă nu a fost programată nicio ședință de conciliere, se notifică sau comunică părților în persoană. În conformitate cu dispozițiile CPC, notificarea sau comunicarea se poate realiza atât fizic, cât și prin mijloace electronice securizate. Celelalte acte sunt notificate sau comunicate personal numai în cazul în care acest lucru este prevăzut de lege sau în cazul în care instanța judecătorească consideră că este necesară o mai mare prudență datorită documentelor anexate înscrisului sau pentru alte motive.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

Actele sunt notificate sau comunicate prin poștă, de către grefieri, la instanță sau într-un alt mod prevăzut de lege. La propunerea părții adverse, instanțele pot dispune ca actele să fie notificate sau comunicate de către persoane juridice sau fizice, care efectuează notificarea sau comunicarea actelor ca activitate înregistrată, pe baza unui permis special eliberat de Ministerul Justiției, cheltuielile pentru acest serviciu fiind acoperite de partea care solicită ca notificarea sau comunicarea să se realizeze în acest mod (articolul 132 din CPC). Părțile pot înștiința instanța că doresc notificarea sau comunicarea actelor prin mijloace electronice, la o adresă de e-mail securizată, indicată în cerere. Adresa de e-mail securizată indicată este echivalentul adresei de domiciliu sau sediului social al părții. În cazul în care o parte depune înscrisuri prin mijloace electronice securizate, se prezumă, de asemenea, că este de acord ca notificarea și comunicarea actelor să se efectueze prin mijloace electronice, cu excepția cazului în care solicită expres contrariul. În cazul în care instanța constată că notificarea sau comunicarea securizată a actelor pe cale electronică nu este posibilă, actele se vor notifica sau comunica în formă materială și se vor arăta motivele pentru o astfel de notificare sau comunicare. Notificarea sau comunicarea către organele de stat, avocați, notari, executori judecătorești, experți, evaluatori judiciari, interpreți autorizați, administratori judiciari și alte persoane sau organisme are loc întotdeauna prin mijloace electronice, la o adresă de e-mail securizată. Curtea Supremă a Republicii Slovenia elaborează și publică pe site-ul său o listă de persoane și organisme în cazul cărora se poate prezuma un nivel mai ridicat de securitate datorită naturii activității lor. Persoanele și organismele de pe listă trebuie să creeze o adresă de e-mail securizată și să indice Curții Supreme a Republicii Slovenia această adresă, precum și orice modificare a adresei securizate. Adresa publicată pe listă este considerată adresa oficială de e-mail securizată.

În cazul organelor de stat, al persoanelor juridice și al persoanelor fizice autorizate, notificarea sau comunicarea actelor este efectuată prin predarea acestora către o persoană autorizată să le primească sau unui angajat de la birou, de la sediul activității economice sau de la sediul social (articolul 133 din CPC). Pentru personalul militar și ofițerii de poliție actele pot fi, de asemenea, notificate sau comunicate prin comandanții sau superiorii lor direcți. Dacă este necesar, și alte acte le pot fi notificate sau comunicate în această manieră (articolul 134 din CPC). Pentru deținuți sau arestați actele sunt notificate sau comunicate de către administrația locului de detenție sau a penitenciarului în care execută pedeapsa sau măsura privativă de libertate (articolul 136 din CPC).

În cazul în care partea are un reprezentant legal sau un mandatar, actele se comunică reprezentantului legal sau mandatarului, cu excepția cazului în care codul prevede altfel, iar dacă comunicarea se face unui avocat care acționează ca mandatar al părții, actele se înmânează unui angajat al cabinetului (articolul 137 și articolul 138 din CPC).

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?

În statele membre, notificarea sau comunicarea actelor se efectuează în conformitate cu reglementările naționale. Articolul 143 alineatul (3) din Codul de Procedură Civilă (Monitorul Oficial al RS [Uradni list RS], nr. 45/08, astfel cum a fost modificat, denumit în continuare CPC) prevede obligația instanței de a se asigura că adresa la care s-a încercat notificarea sau comunicarea actelor este identică cu sediul ales care este indicat în evidențele oficiale. Aceasta înseamnă de fiecare dată când notificarea sau comunicarea actelor nu a fost posibilă (indiferent de motiv) la adresa menționată, instanța trebuie să verifice adresa în registrul central de evidență a populației. Instanța procedează în acest mod atât când procedura se desfășoară în Slovenia, cât și în cazul în care notificarea sau comunicarea actelor este efectuată la cererea unei instanțe dintr-un alt stat membru (principiul autonomiei procedurale naționale). Atunci când actele trebuie notificate sau comunicate unei persoane juridice, adresa este verificată în Registrul Comerțului (RC), în conformitate cu articolul 139 alineatul (3) din CPC, în care informațiile referitoare la sediile sociale ale persoanelor juridice sunt informații publice. În cazul în care informațiile nu pot fi găsite în acest registru, instanța restituie actele organismului care a solicitat comunicarea.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Nu. Din motive legate de protecția datelor cu caracter personal, accesul la astfel de informații este strict limitat. În cazul în care o autoritate străină dorește să obțină informații cu privire la reședința unei persoane, potrivit informațiilor furnizate de unitățile administrative, cererile trebuie să fie depuse în limba slovenă (acest serviciu nu implică taxe sau cheltuieli), după care organismul administrativ decide în privința cererii pe baza normelor de drept intern. În cazul în care partea care dorește să obțină informații este o persoană fizică, solicitarea informațiilor este și mai dificilă. Potrivit informațiilor furnizate de unitățile administrative, acestea nu transmit astfel de informații părților. În plus, există și posibilitatea de a solicita informații prin canale diplomatice.

După cum s-a menționat mai sus, la cererea unei instanțe străine, instanța slovenă competentă nu face decât să verifice și să obțină informații despre adresa persoanei.

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

Instanța efectuează cercetări privind reședința unei persoane (prin căutarea în registrul central de evidență a populației sau prin intermediul unei cercetări adresate unității administrative) atunci când primește o cerere de prezentare de probe.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

De regulă, actele sunt notificate sau comunicate prin poștă, deși pot fi notificate sau comunicate și de către un grefier, la instanță sau într-un alt mod prevăzut prin lege, precum și de către o persoană fizică sau juridică care efectuează notificarea sau comunicarea actelor ca activitate economică înregistrată, pe baza unui permis special eliberat de Ministerul Justiției; actele pot fi notificate sau comunicate și prin mijloace electronice (a se vedea punctul 3).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Desigur. Notificarea sau comunicarea actelor se efectuează prin portalul de justiție „e-Sodstvo”, administrat de către Curtea Supremă a Republicii Slovenia, la adresele de e-mail securizate ale utilizatorilor.

Notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice este permisă în procedura civilă și în alte proceduri judiciare în care se aplică normele din Codul de Procedură Civilă cu privire la notificarea sau comunicarea actelor prin mijloace electronice, de exemplu în procedurile referitoare la litigii comerciale, litigii de muncă și sociale, procedurile care nu au caracter civil, în procedurile succesoriale (încă nu este utilizată în toate aceste proceduri) și procedurile cadastrale, precum și în procedurile de insolvență și procedurile de executare (notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice se utilizează deja în toate aceste proceduri).

Există restricții în ceea ce privește grupurile în care sunt clasificați utilizatorii. Aceștia sunt mai întâi repartizați în grupuri generale:

- utilizatorii care nu trebuie să furnizeze dovada identității atunci când utilizează sistemul e-Sodstvo (utilizatori obișnuiți),
- utilizatorii care accesează sistemul e-Sodstvo cu ajutorul unui nume de utilizator și al unei parole individuale (utilizatori înregistrați),
- utilizatorii care accesează sistemul e-Sodstvo cu ajutorul unui nume de utilizator și al unei parole, precum și al unui certificat digital calificat (utilizatori calificați).

Utilizatorii calificați includ:

- utilizatorii calificați interni (judecători și grefieri autorizați să efectueze operațiuni electronice în anumite tipuri de proceduri judiciare civile) și
- utilizatorii calificați externi (notari, avocați, executori, administratori judiciari, Avocatul Statului, Parchetul General, societățile imobiliare și parchetele locale, adică entități care au rolul de reprezentant sau de organ judiciar în cadrul procedurilor judiciare civile și utilizatorii/părțile, adică persoanele juridice, persoanele fizice sau autoritățile locale și naționale care au calitatea de parte în procedurile judiciare civile).

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În cazul notificării sau comunicării actelor judiciare, trebuie să se facă distincția între notificarea sau comunicarea obișnuită a actelor și cea personală.

În cazul **notificării sau comunicării obișnuite**, trebuie să se încerce mai întâi notificarea sau comunicarea indirectă. Aceasta înseamnă că, în eventualitatea în care persoana căreia trebuie să îi fie notificate sau comunicate acte nu poate fi găsită la domiciliu, notificarea sau comunicarea actelor de procedură este efectuată către un membru de familie adult care locuiește cu

destinatarul, acesta fiind obligat să le primească [articolul 140 alineatul (1) din CPC]. Numai în eventualitatea în care nu este posibilă în acest mod, notificarea sau comunicarea actelor către o persoană fizică este efectuată de către agentul procedural prin depunerea actelor în cutia poștală de la adresa de reședință a destinatarului. În cazul în care destinatarul nu are cutie poștală sau în cazul în care aceasta este inutilizabilă, actele sunt predate instanței care a dispus notificarea sau comunicarea, iar în cazul notificării sau comunicării actelor prin poștă, la oficiul poștal de la locul de reședință al destinatarului. În aceste cazuri, pe ușa destinatarului se va afișa o înștiințare în care se va menționa locul de unde pot fi ridicate actele [articolul 141 alineatul (1) și alineatul (2) din CPC]. În cazul notificării sau comunicării actelor către o persoană juridică, notificarea sau comunicarea actelor se efectuează la adresa menționată în registrul oficial. În cazul în care nu este posibilă notificarea sau comunicarea actelor la această adresă, notificarea sau comunicarea este efectuată în modul descris mai sus pentru persoanele fizice, actele sau înștiințarea privind notificarea sau comunicarea actelor fiind depuse la adresa din registru.

Notificarea sau comunicarea personală înseamnă că actele sunt înmânate părții. În temeiul articolului 142 din CPC, următoarele sunt considerate acte judiciare: acțiunile, hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi formulate căi de atac, căile de atac extraordinare și ordinele de plată a taxelor judiciare pentru cererile formulate în temeiul articolului 105 din CPC (acțiuni, cereri reconvenționale, propuneri de anulare pe cale amiabilă etc.) și citațiile adresate părților pentru a participa la o ședință de conciliere sau la prima ședință de judecată, dacă nu a fost programată nicio ședință de conciliere. Alte acte sunt notificate sau comunicate personal numai în cazul în care acest lucru este prevăzut de lege sau în cazul în care instanța consideră că acest lucru este necesar datorită naturii actelor anexate înscrisului original.

În cazul în care actele nu pot fi înmânate direct destinatarului, notificarea sau comunicarea personală a actelor pentru o persoană fizică este efectuată prin depunerea actelor de către agentul procedural la instanța care a dispus notificarea sau comunicarea, iar în cazul notificării sau comunicării prin poștă, la oficiul poștal de la domiciliul destinatarului, în cutia poștală fiind lăsat un aviz referitor la notificarea sau comunicarea actelor, în care se indică locul de unde trebuie ridicate actele și data până la care acestea pot fi ridicate.

În cazul în care părțile sau reprezentanții lor legali își schimbă adresa înaintea notificării sau comunicării deciziei instanței superioare prin care se finalizează procedura, aceștia au obligația de a înștiința instanța despre această modificare. În cazul neîndeplinirii acestei obligații, instanța dispune comunicarea actelor ulterioare prin afișare pe avizierul de la sediul instanței. Actele se consideră notificate sau comunicate în opt zile de la afișarea lor la avizierul de la sediul instanței (articolul 145 din CPC).

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

În cazul notificării sau comunicării obișnuite, se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în ziua în care au fost depuse în cutia poștală, destinatarul fiind înștiințat în mod special în acest sens. În cazul în care destinatarul nu are cutie poștală, actele se consideră notificate sau comunicate în ziua în care avizul pentru notificarea sau comunicarea actelor a fost lipit pe ușa destinatarului.

În cazul notificării sau comunicării personale, actele sunt considerate notificate sau comunicate în ziua în care au fost ridicate de către destinatar. Dacă destinatarul nu ridică actele în termen de 15 de zile, acestea se consideră notificate sau comunicate la expirarea termenului respectiv. După expirarea termenului, agentul procedural depune actele în cutia poștală a destinatarului. Dacă destinatarul nu are cutie poștală sau dacă aceasta este inutilizabilă, actele sunt restituite instanței.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul notificării sau comunicării obișnuite, când actele sunt depuse în cutia poștală, agentul procedural îl înștiințează pe destinatar, printr-o mențiune făcută pe actul comunicat, cu privire la consecințele sale juridice, precizând și motivul pentru care a depus actele în cutia poștală, precum și cu privire la data la care actele au fost depuse. Aceste mențiuni se fac pe documentele înmânate și pe avizul de predare și sunt semnate de agentul procedural. În cazul în care destinatarul nu are cutie poștală, iar actele sunt depuse la instanță/oficiul poștal, agentul procedural lasă la ușa destinatarului avizul pentru notificarea sau comunicarea actelor, precizând locul în care acestea pot fi găsite și data la care vor fi considerate notificate sau comunicate.

În cazul notificării sau comunicării personale, agentul procedural depune în cutia poștală un aviz în care menționează locul unde au fost depuse actele, termenul în care acestea pot fi ridicate și consecințele neridicării acestora în termenul stabilit. Agentul procedural indică motivul pentru care a procedat astfel și data la care actele au fost depuse la destinatar atât în aviz, cât și pe actele notificate sau comunicate, și semnează.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care persoana căreia îi sunt adresate actele sau persoana obligată să le ridice refuză în mod neîntemeiat să primească actele comunicate, agentul procedural le lasă la reședința sau locul de muncă al destinatarului ori în cutia poștală, iar în lipsa unei cutii poștale lipește actele pe ușa destinatarului. Agentul menționează pe avizul de predare data, ora și motivul refuzului de a primi actele comunicate, precum și locul unde au fost lăsate actele. Se consideră apoi că actele au fost notificate sau comunicate (articolul 144 din CPC).

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În conformitate cu Legea privind serviciile poștale (denumită în continuare LSP; Monitorul Oficial al Republicii Slovenia [*Uradni list RS*] nr. 51/09, 77/10 și 40/14 – ZIN-B), corespondența recomandată și cu valoare declarată trebuie înmănată personal destinatarului la adresa unde locuiește. Dacă acest lucru nu este posibil, corespondența recomandată și cu valoare declarată este înmănată unui persoane adulte care locuiește împreună cu destinatarul sau unei persoane autorizate să o primească (articolul 41 LSP). Prin persoană adultă care locuiește împreună cu destinatarul se înțelege o persoană cu vârsta mai mare de 15 de ani care locuiește în aceeași casă cu destinatarul (Condițiile generale de prestare a serviciilor poștale universale din 1 septembrie 2014; denumite în continuare CG).

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care corespondența recomandată nu poate fi înmănată persoanelor menționate mai sus (destinatar în persoană /persoană adultă care locuiește cu destinatarul sau o persoană autorizată să primească actele) pe motivul absenței acestora, persoana care efectuează comunicarea depune în cutia poștală un aviz în care indică locul de unde trebuie ridicate actele și data până la care acestea pot fi ridicate. Dacă destinatarul nu ridică actele în termenul menționat în avizul poștal, corespondența se returnează expeditorului. Dacă destinatarul refuză să primească corespondența recomandată și cu valoare declarată, agentul procedural precizează data și motivul refuzului pe trimiterea poștală sau pe avizul de predare și returnează corespondența expeditorului.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Corespondența poate fi ridicată de la oficiul poștal în termen de 15 de zile de la data la care destinatarul a fost înștiințat de sosire. O excepție o constituie pachetele din străinătate, pe care expeditorul a indicat un termen mai scurt de 15 de zile când a expedit pachetul. Termenele pentru ridicarea corespondenței sunt stabilite calendaristic și curg din ziua următoare celei în care destinatarul a primit avizul. Pentru corespondența păstrată la oficiile poștale la post-restant și pentru corespondența destinată utilizatorilor de căsuțe poștale, termenele sunt stabilite calendaristic și curg din ziua următoare celei în care corespondența a ajuns la oficiul poștal. (articolul 27 din CG).

În cutia poștală a destinatarului va fi depus un aviz în care se va menționa locul de unde trebuie ridicată corespondența și data până la care aceasta poate fi ridicată.

9 Există vreodată dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Avizul de predare este dovada faptului că actul a fost notificat sau comunicat. Avizul de predare este semnat de către destinatar și de către agent, destinatarul având obligația de a înscrie personal pe aviz, în litere, data primirii. În cazul în care destinatarul nu știe să scrie sau nu poate să semneze, agentul scrie numele complet și data primirii, în litere, indicând totodată motivul pentru care destinatarul nu a semnat.

În cazul în care destinatarul refuză să semneze avizul de predare, agentul face o mențiune corespunzătoare pe aviz și precizează data notificării sau comunicării în litere; se consideră apoi că actele au fost notificate sau comunicate. Dacă notificarea sau comunicarea este efectuată conform articolului 142 alineatul (3) din CPC (notificare sau comunicare a actelor indirectă sau „fictivă”; a se vedea și punctele 8.2 și 7.3), în avizul de predare se menționează data la care avizul a fost depus la destinatar și data la care actele au fost predate la instanță sau la oficiul poștal.

Dacă, în conformitate cu dispozițiile CPC, actele sunt predate unei alte persoane decât destinatarului acestora, agentul procedural menționează în avizul de predare relația care există între acestea [articolul 149 alineatul (5) din CPC].

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

Avizul de predare cuprinde toate elementele unui înscris oficial și constituie astfel dovada veridicității faptelor confirmate în acesta. Cu toate acestea, se poate dovedi că faptele înscrise în aviz nu sunt adevărate.

În cazul în care destinatarul nu primește actele sau invocă o notificare sau comunicare necorespunzătoare, anumite deficiențe sau erori în notificarea sau comunicarea actelor pot fi eliminate. Prin urmare, destinatarul nu poate invoca faptul că o notificare sau comunicare este necorespunzătoare dacă rezultă fără echivoc din comportamentul lor că, în pofida faptului că notificarea sau comunicarea este necorespunzătoare, aceștia au aflat conținutul actelor în alt mod. Acest lucru este valabil și în cazul în care actele intră efectiv în posesia destinatarului (de exemplu, în cazul în care destinatarul preia actele după expirarea termenului de ridicare a acestora). În CPC, unde este reglementat și acest aspect, se prevede că destinatarul nu poate invoca încălcarea normelor de notificare sau comunicare dacă ridică actele în pofida faptului că notificarea sau comunicarea este necorespunzătoare. În acest caz, se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în momentul în care destinatarul preia efectiv actele [articolul 139 alineatul (5) din CPC].

Erorile survenite la notificare sau comunicare pot fi eliminate sau corectate și prin *restitutio ad integrum*, caz în care se poate reveni la situația anterioară dacă întârzierea în eliminarea unei anumite acțiuni procedurale generează un eveniment pe care o parte, în pofida demonstrării unei diligențe suficiente, nu îl poate prevedea sau evita. În cazul în care o parte nu se prezintă la un termen de judecată sau nu respectă termenul pentru îndeplinirea unui act juridic și astfel pierde dreptul de a îndeplini actul respectiv, instanța îi permite, la cererea sa, să îndeplinească actul respectiv ulterior (revenirea la situația anterioară), dacă recunoaște că partea a avut un motiv legitim pentru a nu se prezenta la termenul de judecată sau pentru a nu respecta termenul. Dacă se permite revenirea la situația anterioară, acțiunea revine la stadiul în care se afla înainte de întârziere, iar toate hotărârile pronunțate de instanță ca urmare a întârzierii se anulează (articolul 116 din CPC).

Cererea trebuie să fie depusă în termen de cincisprezece zile de la data încetării cauzei care a împiedicat partea să se prezinte la termenul de judecată sau să respecte termenul procedural. Revenirea la situația anterioară poate fi solicitată în termen de șase luni de la data întârzierii (articolul 117 din CPC). Termenele subiective și obiective sunt termene de decădere și nu pot fi prelungite.

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

Notificarea sau comunicarea prin poștă, ca metodă general acceptată de notificare sau comunicare a actelor judiciare, nu implică niciun cost separat pentru părți. Notificarea sau comunicarea actelor într-un alt mod (de exemplu, de către un serviciu special care efectuează notificarea sau comunicarea actelor ca activitate economică înregistrată) presupune costuri suplimentare, astfel încât instanța poate dispune o astfel de notificare sau comunicare numai la propunerea uneia dintre părți, care trebuie să depună un avans suficient pentru a acoperi costurile. Astfel cum se prevede în normele speciale privind operațiunile persoanelor care efectuează notificarea sau comunicarea actelor în procedurile civile și penale, agenții procedurali au dreptul la compensarea și rambursarea costurilor pentru activitatea lor, în conformitate cu acordul încheiat cu instanța, care va stabili cuantumul plății și rambursarea costurilor.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 13/01/2017